

เจ้าหญิงนกระเรียน

เราจะทอผ้าทองของโย
นำไปเป็นสินอันทรงค่า
ขอเพียงคำมั่นสัญญา
ขณะเรทอผ้าอย่าแอบดู

มั่งมี ศรีสุข เกษมสันต์
คำมั่น สัญญา รักษาอยู่
อยู่มาไม่นาน ก็อยากรู้
ชายหนุ่ม จึงเป็นผู้ ผิดคำ

แอบดูเห็น นกกระเรียนขาว
ทอผ้าผืนยาวราวยาตรา
ทันใด นกกระเรียนหยุดเรงรำ
หยาดน้ำตานกตกเบื้องนอง

ไผ่ผืน บินบน สู่หนทาว
กลายเป็นเมฆขาวลอยฟุ้ง
ความสุข ความฝัน อันใฝ่ของ
หม่นหมอง มีดับ นับแต่นั้น

ผู้ใด ละเมิดกฎธรรมชาติ
ผู้นั้น ย่อมพินาศแมนมั่น
คนละเมิด ดินฟ้า สารพัน
ฟ้าดินย่อมลงทัณฑ์แก่ผู้คน.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

จาก ข้างคลองคั่นยาว